

3700 in het land. Hindostanen en Indonesiërs werden in het verslag nog altijd als immigranten aangeduid; bij deze beide groepen overtrof het aantal mannen dat der vrouwen. Tussen immigranten onderling (de twee groepen te zamen) werden in 1946 1621 rituele huwelijken voltrokken, tegen 88 volgens het Sur. B.W.

Wat betreft de verdeling der bevolking naar de verschillende eredielen kloppen de cijfers van den Burgerlijken Stand niet altijd met de kerkelijke. Aangaande gedoopte Bosnegers, Indianen en immigranten komen ditmaal geen opgaven in het verslag voor.

Het onderzoek, in 1946 ingesteld door een inspecteur uit Indonesië, naar den toestand van het onderwijs in Suriname, was op het einde des jaars nog niet beëindigd. Een staatje aangevende het aantal ingeschreven leerlingen van de klasse der immigranten, voor de jaren 1940-1946, geeft voor de Javanen 8 à 10% van het totaal, voor de Hindostanen 30 à 34%; de eerstgenoemde groep maakt circa 20%, de tweede circa 30% uit der totale bevolking, zodat op het punt van het schoolbezoek de Javanen een slecht, de Hindostanen een goed figuur maken.

De sociale voorzieningen werden in 1946 met ernst ter hand genomen. Een arbeidsgeschillen-verordening kwam tot stand, een afdeling Sociale Zaken werd aan een der departementen van algemeen bestuur toegevoegd, een arbeidsbemiddelingsraad ingesteld. De dienst van de volksgezondheid bleef lijden onder een te kort aan personeel; blijkbaar blijft het aantal leprozen onder de bevolking vrijwel stationnair. Jeugd- en armenzorg, van overheidswege en door particuliere instellingen, nemen haar gewone plaatsen in het verslag in. Van den dienst welke zich de belangen der rijpere jeugd aantrekt wordt gezegd dat het aanvankelijk de bedoeling was jeugdige misdadigers te tuchtigen (sic); van de bevolking van het gouvernement weldadigheidsgesticht bestond in 1946 bijna 30% uit Indonesiërs (20% der landsbevolking), ruim 20% uit Hindostanen (ruim 30% der landsbevolking).

Op den weg der economische ontwikkeling werd in het verslagjaar slechts geringe vordering gemaakt; de z.g. grote landbouw ging nog meer achteruit; met den export van citrus werden ernstige moeilijkheden ondervonden wegens een te kort aan vervoergelegenheid. In verband met het plan tot het herstellen ener cacaocultuur werden stekken uit Trinidad ontvangen. Van de pogingen om de bacovecultuur te doen herleven wordt niets medegedeeld. De rijstcultuur werd uitgebreid en het toepassen van mechanische methoden nam toe; er werd een aanvang gemaakt met opkoop door het gouvernement en verkoop bij openbare inschrijving van het product, welk systeem leidde tot den export naar Curaçao, voor de pellerij aldaar. Het opkopen van cocosolie bleef in handen van het gouvernement.

De productie van goud ging achteruit, de winning van bauxiet daarentegen vooruit; voor de beide mijnproducten bleek belangstelling bestaan te blijven van de zijde van buitenlandse ondernemingen, Amerikaanse en Canadese. Goud (opbrengst 145 kg) werd niet uitgevoerd, doch ter beschikking gesteld van het Deviezenfonds. Er werd ruim een millioen ton bauxiet geproduceerd, waarvan ruim 850.000 ton uitgevoerd, ter waarde van bijna 8.5 millioen gld. De twee bauxiet-ondernemingen hadden tezamen 1624 personen in haar dienst.

De waarde van den uitvoer van hout was bijna f 832.000 de